

Návšteva starkej a starkého

Alelie Camitan-Coronelová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral v Indonézii.

Ernesto si vložil do tašky ďalšie tričko. Rozhliadol sa po miestnosti. Čo by si ešte mal zobrať? Na stole zbadal svoju Knihu Mormonovu. Na tú nesmie zabudnúť!

Boli letné prázdniny. Ernestova rodina sa chystala navštíviť starkého a starkú. Na svojich starých rodičov sa veľmi tešil.

Keď Ernesto s rodinou prišli, starký ho silno objal. „Som taký rád, že si tu!“

„Už si mi chýbal!“ Starká sa pousmiala a tiež Ernesta objala.

„Tak dlho som čakal na tento deň. Som veľmi rád, že som u vás,“ povedal Ernesto.

„Podme dovnútra,“ povedal starký. „Starká pripraví všetky tvoje obľúbené jedlá.“

Ernesto vošiel do domu so starými rodičmi. Veľmi sa tešil, že môže byť spolu s nimi.

Nasledujúce ráno sa Ernesto zobudil na vôňu varenej ryže. Videl, že mama a starká majú v kuchyni plno práce. Obidve ich pobozkal na líce. Potom vybehol von na záhradu.

Ocko sa starký sedeli vonku, rozprávali sa a pili zo šálok.

„Dobré ráno. Dáš si čaj?“ Starý otec podával Ernestovi šálku.

Ernesto sa pozrel na šálku čaju a potom na starkého. Chcel sa podeliť o to, čo sa naučil na Primárkach. „Nie, ďakujem, starký,“ povedal. „V cirkvi som sa naučil, že čaj, káva a tabak nie sú pre naše telo dobré. Chcem nasledovať to, čo chce Ježiš.“

Ocko sa pousmial. „Naša rodina dodržiava Slovo múdrosti, ale starký verí v niečo iné, a to je v poriadku.“

„Ďakujem, že si sa podelil o to, čomu veríš,“ povedal starký Ernestovi. „Si dobrý chlapec.“

ILUSTRÁCIE OD MELISSY MANWILLOVEJ (ASHWAGIŇOVEJ)

„Môžeš si dať teplú vodu, tak ako tvoj ocko.“ Starký nalial Ernestovi teplú vodu z kanvice.

Ernesto sa napil. Bol šťastný, že sa rozhodol správne.

Na obed mal Ernesto svoje najobľúbenejšie jedlá. Starká uvarila *nasi goreng*, jedlo z ryže, vajíčok, mäsa a zeleniny. Bolo také chutné! A pri jedle sa Ernesto rád rozprával so starkou a starkým.

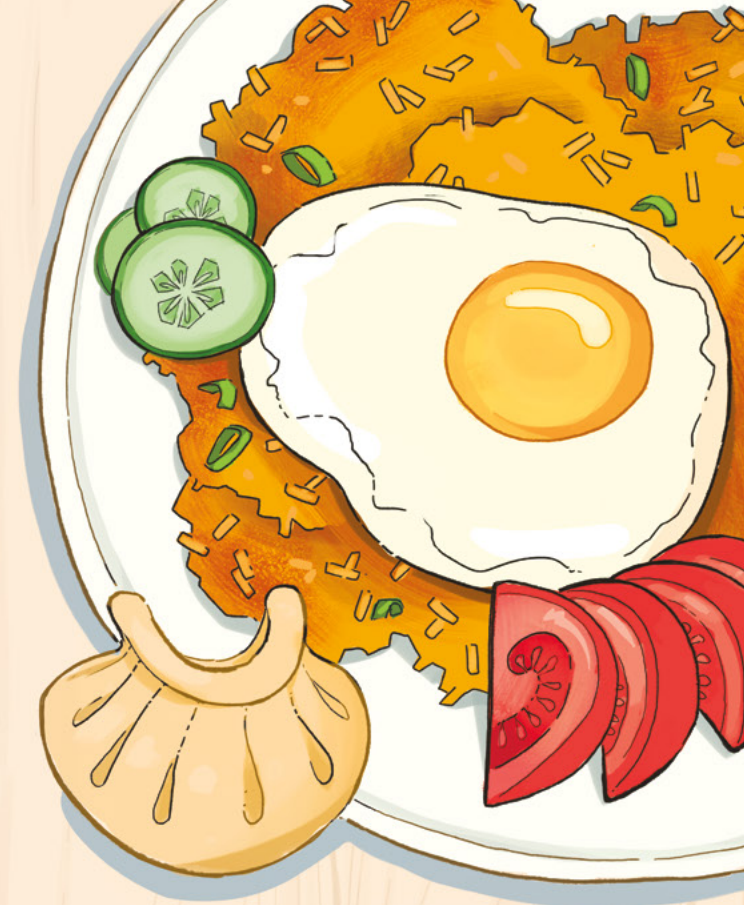
Popoludní sa rodina spoločne hrala na schovávačku. Dokonca sa pridali aj starí rodičia!

„Ja ťa za tým stromom vidím, Ernesto!“ zvolal ocko a vtom sa za ním rozbehol. Ernesto sa zasmial a pokúsil sa mu utiecť. Hrať sa s rodinou bola zábava.

V ten večer všetci sedeli okolo starkého, ktorý im rozprával príbehy. Keď starký skončil, Ernesto si spomenul, že ešte nečítali písma.

Ernesto vyskočil. „O chvíľu som späť.“

Utekal pre svoju Knihu Mormonovu. Keď sa vrátil, opýtal sa: „Môžeme si prečítať?“

„Som rada, že si si na to spomenul.“ Mama vzala knihu od Ernesta a otočila na svoj obľúbený verš. Nahlas ho prečítala. Potom si všetci pokľakli.

„Chcete sa s nami pomodliť?“ opýtal sa Ernesto svojich starých rodičov.

„To by bolo skvelé,“ povedala starká. Pokľakla si vedľa starkého.

Ocko sa pomodlil. Poďakoval sa Nebeskému Otcovi, že spolu môžu tráviť čas ako rodina.

Po modlitbe Ernesto objal svojho starkého. „Je veľmi dobré, že sa ako rodina modlíte,“ povedal. „Som rád, že chceš byť blízko Bohu. Pomôže to vašej rodine zostať silnou.“

Ernesta to zahrialo pri srdci a pocítil pokoj. Veľmi rád sa delil o to, v čo verí – o to, čo má rád – so svojimi starými rodičmi – ľuďmi, ktorých má rád. ●

Ernesto sa chcel podeliť o to, čo sa naučil na Primárkach.